

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
кromi днів по
неділях і святах.

БУКОВИНА

Редакція і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Передплата 10 зр.

Вісти політичні.

Дванадцята сесія ради державної зачалася 27. марта с. р. і обнимала всего 20 засідань, а коштувала 300.000 зр. Була це найкоротша і найбурливіша сесія за цей час австрійського парламентаризму. Під час неї внесло правительство 17 своїх проектів до уставу, а з них ухвалено тільки два: конвенцію торговельну з Болгарією і новелю в справі шкід елементарних. Число поставлених внесень, наглих внесень і інтерпеляцій перевищило 300. Всі ті проекти, внесені і інтерпеляції не будуть тепер полагоджені, бо по замкненню сесії мусить тепер рада державна наново отворити ся і уконститувати ся.

Правительство мусить свої проекти ставити на ново, петиції і протести мусить сторони вносити на ново, так само внесення і інтерпеляції треба ставити на ново. Президію і комісії треба буде знову вибирати, а цісар — коли буде потрібно — отворить раду державну на ново престольною бесідою сам, або через заступництво. З днем замкнення ради державної устають діти для послів а посолська ненарушимість тратить свою силу.

*

Сподівано або її несподівано — як хто хоче — закрили минувшої середи першу сесію ради державної; сподівано, бо можна було того сподівати ся, що до того

доведе обструкційна політика німецьких опозиційників, котрим помагали її інші невдоволені послі, а навіть пішла була чутка, що парламент уже в найближчому часі — говорено, що дні 5. с. м. — буде закритий; несподівано, бо все ще була надія, що удається побороти обструкцію і декотрі партії з більшості парламентарів домагалися того, а навіть лагодилися до того. Здається, що правительство рішилося до цього кроку по послідній авансенції президента міністрів у цісаря, а більшість парламентарів по нараді председателів клубів правиці також на то пристала. Коли тепер рада державна буде знову скликана, голі знати; але то можна уважати за річ певну, що аж до того часу, коли буде скликана, можуть настать значні зміни, котрі вплинутимуть і на успособлене послів на слідуючій сесії.

*

Замкненем ради державної осягнули Німці то, до чого змагали свою обструкцією. Правительство гр. Баденського викликало отсюди ситуацію, а більшість парламентарів довго опиралася напором опозиції. В тій небувалій досі борбі осьмішено австрійський парламентаризм, він перебував крізь недужого чоловіка; тая борба потонала ногами і закон, брутально знештувала регулямін парламенту. Вкінці потягас она за собою ще і упадок президії; невинною жертвою являється тут президент др. Катрайн, котрий не хотів брати активної участі в тій кампанії, а не мав досить сили, щоби оперти більшості парламен-

тарній. Обструкція побідила! Але позістав гр. Бадені зі своїм кабінетом. Позісталі і розпоряджені язикові, сей плід его політики. Послідні слова проголошенні в парламенті упали з лави Шенереріянців. Посол Іро гремучим голосом кликнув: "Nieder mit Baden!" Nieder mit der Regierung!" Сі слова лівиця оплескувала і повторяла. На правиці оклик сей визвав протест і обурене. В ту хвилю здавато ся, що межи послами правиці а лівиці прийде до бійки — та розважній втихомиріли розгорячених противників... Ще хвиля, а кабінет і президія опустити свої місця. Граф Бадені був сильно червоний і, пробираючи ся поміж лави польського "кола," відбивав з ласковою усмішкою гратуляції, що так вилабудав ся з клопоту. Через замкнене сесії парламенту скінчилася — як сказано вже — і нетикальність членів палати. Се вимірене головно против евентуальній німецької агітації в Чехії. А найбільший се удар для Шенереріянців, котрі при теперішній ситуації потягнули би за собою маси народні.

*

Розвязанню парламенту опидала ся правиця дуже рішучо. Ріжні послі з правиці мали всяку підставу побоюватися о свої мандати. Інакше був би граф Бадені розвязав парламент і при нових виборах був би дістав вправді палату не в надто зміненім виді, але за всяку ціну був би старався позбутися ся тих впливових "мажерів", що в посліднім часі затроювали ему житє....

Ochneria Monacha.

Халепка з теки Падури.

— Що за поганий повіт! — буркнув гнівно староста в Старій . . . , отвіраючи почту і задержуючись при однім донесенні довше, чим велів єго звичай.

— Що дні щось нового! Знов буде робота! З досади яв ходити живо по канцелярії. — І що се за одна, до лиха? говорив сам до себе.

— Пане комісар! — кликнув вкінці, отвіраючи двері до сусідньої кімнати.

Пан комісар явив ся.

— Читайте! — кликнув староста, подаючи єму письмо.

Письмо було невеличке, писане по німецьки, в переводі менше-більше таке:

"Подает ся до відомости Світлого Староства, що в наші ліси закрала ся Окнерія Монах, наробила богато шкоди і загрожує підлому сусідству."

Венцель Жачек,
лісничий.

-- Що се за Окнерія Монах? — спитав комісар, прочитавши.

— А Господь єї знає, — відповів староста, — якесь заволока.

— Як чудно називає ся! — Окнерія, що се ніби з грецько, ніби...

— Певно Русинка, в нас такого імені нема. — І що з тим зробити? — спитав несъмідо комісар.

— Що? Донести до жандармерії, щоб єї сейчас приставили. Дальше — побачимо.

Комісар сів і сейчас написав: Es wird dem Gendarmerie-Posten-Commando in Bor . . . strengstens aufgetragen, eine gewisse Okneria Monecha, welche sich in die Tarnawer Waldungen eingeschlichen, daselbst viel Schaden angerichtet und die ganze Nachbarschaft bedroht, sofort habhaft zu werden und hieher stellig zu machen.

N. N.
Bezirkshauptmann

Сам комендант жандармерії пустив ся в дорогу, отримавши таке остре письмо. Іноземець роздумував. Щоби баба сама в силі накоїти тільки лиха, неможливо. Мусить бути спілка, певно ціла банда. Треба поступати осторожно. Зайдем до села на ніч, спітаемо війта, прихопимо на самперед тое, потім тес. Дамо вже собі раду.

Як обчислив, зайдов до села під ніч і зачукав до війта. Війт схопив ся, почувши пухане жандарма, котре знав добре.

— Що тут чувати? — спитав жандарм стиха, входячи в сівітлицю.

— Нема нічо! — відповів війт спокійно, черкаючи сірники, щоб засвітити сівітло.

Жандарм насупив ся.

— А нема тут якої — спитав по хвили, добуваючи письмо і читаючи до сівітла, — Окнерія Монах?

— Як? як? — спитав війт.

— Окнерія Монах?

— Ок... ок... — загикав війт.

— Так, Окнерія на ім'я, Монах на прізвище.

— Такої в нас нема! — сказав війт.

— Мусить бути! — відповів жандарм остро.

— Гм, — розважав війт, перелітаючи думкою ціле село, від одного кінця до другого. — А деж би она мала бути?

— Деся в лісі, — пояснив жандарм.

— Може тата стара циганка? — відозвався війтіха з постелі.

— Єсть, єсть! — кликнув війт і аж підскочив з радості. — То певно она!

— А видите! — кликнув жандарм, також радісно, як я вам кажу що єсть, то єсть.

— А Господь би се затямив, так чудно називає ся: Ок... ок...

— Так ходім за нею, — сказав жандарм зриваючись. Радість війта розвіялась в одній хвилі. Ледво натягнув чоботи, накинув свиту, віднайшов капелюх, зіваючи та постогнуючи.

По дорозі взяли ще застуника, присяжного, полевого до асисти.

Виправа так складно і надійно уложеня скінчилася нічим. Комісия обійшла в лісі під границю, всі лінії, перебуваючи вздовж і посеред.

Окнерія Монах як під землю пропала.

— Зайдім ще хиба до побережника! — райдив полевий.

На Зелені Свята лат. відбудуться в Берні мор. збори німецьких мужів довіря. Відозві скликуючі ті збори сказано, що язикові розпорядження гонять Німців з уряду. Борба проте мусить так довго тривати, доки Німці не відзискають принадежних їм прав.

Деякі дневники доносять, що чеський сойм має бути скликаний ще сего місяця. Вісті ся здає ся нам неімовірною, бо годі і в чеськім соймі чого іншого сподівати ся як в парламенті. Длячого би Німці не мали повторити і там сцен з віденського парламенту?

*

Цісар Вільгельм має приїхати до Росії в серпні. При тій нагоді возьме він участь у великих маневрах межі Білімстоком а Комжею. Для достойного гостя ладять уже від тепер апартаменти в тих місцевостях. „Hamb. Corresp.“ заповідає близьке уступлене німецького канцлера Гогенльохого. Наслідником его мав би станути дотеперішній міністер фінансів Мікель.

Парискі дневники заговорили від кількох днів про подорож цісаря Вільгельма до Парижа на виставу в 1900 році і яке вражене зробила би его поява у Франції. „Gaulois“ на підставі інформацій, які мала засягнути у політиків і літератів констатує, що приїзд цісаря Вільгельма був би не на місци. „Figaro“ знов запевняє ніби то на підставі інформацій з доброго жерела, що цісар Вільгельм цілковито не має заміру приїзджати до Парижа.

В Атенах по причині великих видатків на армію бажали би міра як найскоріше. В виду ширшаючого руху антидинастичного в Атенах, париский дневник „Jour“ підносить, що король Юрий, утративши престол, мусів би дістати пенсію від Франції, котра перед 35 літами, коли він здідував ся приняти престол у Греції, — зобовязала ся виплачувати ему річну ренту 200.000 франків. Отець короля домагав ся тоді, щоби на случай утрати престола, синові его визначили держави між двома франків річної пенсії. Англія, Франція і Росія згодили ся, що виплатити до спілки в разі дегрантациї 600.000 фр., з чого припала би на Францію третя частина.

— Ходім до побережника! — притакнула комісія.

— Якого вітра носить сего по досвітках? — буркнув побережник з печі, почувши голос полевого: замок одинак скоро, побачив баґнет та цілу світлу комісію.

— Була тут, була, — розповідав побережник, — чи акурат так називає ся, не знаю. Але вже з тиждень як є нема. Потекла ся гей до Букова.

Комісія розійшлася. Жандарм скорою ходою пішов до Букова. В Букові сказали, що попленталася до Салої, в Санках, що порачкувалася до Бинова, в Бинові, що повіяло нею до Ушок а в Ушках — що пошкандибала за границю на Угорщину.

І пропала душегубниця, як капля в морі.

Сумно та невесело вертав жандарм з кількаченною виправи і зарапортував до Староства, що бачив.

— То най єй чорт бере! — закінчив староста урядово.

ПРАВОСЛАВНІ І УНІЯТИ.

(Американська наука для Буковинців).

Американська газета руска *Свобода* поміщає таку знамениту відповідь на статті нової рускої газети *Світъ*, яку почав видавати о. Грушка:

„Неблагуя часть избра“ о. редактор, ділячи Русинів на уніятів і православних та ставляючи одних против других. Полякам тим він не допече, ані напі, ані нікому другому, а лише посварить і підійде брата на брата. Користі отже з того нікому нема, а Русинам шкода, бо і так малі наші кольонії діляться через то і малють ще більше, а сварками і ворогованем виставляють себе на сьміх перед чужими людьми.

Всюди по світі діє ся так, що люди діляться ся після народності, а не після віри, та що нікому не приходить в голову піднимати прим. Німця-католика на Німця-протестанта, але всі они живуть у згоді і приязні. Тілько у нас робить ся інакше. У нас люди стараються викликати дикий фанатизм релігійний і то навіть часом уважають за діло патріотичне. А преп'єнь повинен кождий знати з історії, що фанатизм т. е. непавість з причини релігії не зробила доброго ще нічого і ніколи. З непавісти тої розпалили жиди Ісуса, погани мучили християнів, а коли християни подужали, мучили знов живів і поганів, а навіть самих християн, котрі позвались собі дещо інакше вірити як ті, що були сильніші. Інквізіція іспанська, довголітній війни з причини реформації, козацькі війни, багато інші війни і різні Вірмен, або і греко-турецька війна і т. д., все то менше або більше наслідки непавісти релігійної. Міліони людей замучили, порізали, побивали під час тих воєн, цілі краї понищили, сироти і вдови по світу пустили, з голоду казали їм мілії і вмирати, а все для того страшного опира, котрий зве ся непавістю, а котрий ще страшніший, коли ся непавість має жерело своє в ріжниці віри.

І чи се добре? — чи се справедливо було? — На се відповідає нам наша народна пісня словами: „Людка кровівня не водиця, проливати не годить ся“. — Правда, що у нас не леє ся ще кров з причини ріжниці бодай до того степені, як се діялось давніми віками, а лише чорнило, та пиво по салювах (шинках), де звичайно ведуть ся такі диспути о вірі, але все-ж таки і в нас видно наслідки тої ріжниці як найгірші. Сваркам, проклонам і бойкотам нема кінця. Отець гніває ся з сином, кум з кумом, брат з братом, навіть жінки з мужами. А є яка церков на плейзі, що єї збудували собі всіми силами за тяжко зароблені центи, то сварні над нею і гріху тілько, що справді ліпше як би єї зовсім не було, бо не мали би люди над чим сваритись. А так один в ту ю, другий в другу сторону тягне і Дім Божий стає ся костюм незгоди, причиною непавісти, а жерелом доходу і посміховиска для американських

— Най бере! — запечатав комісар і зложив письма до актів.

* * *

Епільог.

Ocenaria Monachia (по німецьки die Nonne, по руски монашка) метелик — сумрачник. Невеличкий, біленький, передні крила вздовж чорно-пакистеністі, задні чисті, біленькі. Ніжний, наче шовк, зате для лісів чатинних страшна пожога. Припис велить доносити, як де появить ся; тоді обставляється ліскордоном, заражену область витинає і палить — інакше погуба цілій лісний масив.

Лісничий Венцель Жачек, сповняючи припис — викликав повисшу халепку, которую для вічної пам'яті записав

ПАДУРА.

судів і лоєрів. Для того ми все виступали і будемо виступати против викликування того старосвітського і пажерівого опира, що звє ся непавістю релігійною, з котрої небудь, сторони таке викликуване не походило, бо опир той з собою лише лихо може принести.

— На що відновлювати давні рани? Чи на те, щоби они знову кровлю заливали ся? На що зідати одні других? Чайже не схочемо, щоби повторила ся з нами на сьміх і на ганьбу щільму сьвітови tota сама історія, що з двома щурими, котрі воюючи так запалили ся, що зів один другого і лише хвости по них зістали на памятку їх глупоти і непавісти. Вирочім хотій би ми і схотіли увіковічнити свою пам'ять подібно тим щурям завзятим, то нарід таки не піде за нашим приміром. Він своїм простим хлонским розумом збагне то, чого провідники его в своїм засліпленю не могли збагнути, а тоді перейде над провідниками своїми до порядку днівного і піде свою дорогою. Бо нарід наш нині не дурний ўже. Доказом того найновійші галицькі події. А і Русини американці будь-що-будь поступили. Они вже знають що давно було, але і то знають, що тепер є. Знають они, що давно не були уніятами, знають, що малоруського православного народу є звич 20 міліонів на Буковині і на Україні, але знають і те, що всі они рідні брати, та що жадна віра не потрафить їх розділити. Раз родив ся хто Русином, то він Русином і є, а не чим другим, без огляду на то чи він уніят чи православний. Так само уніят як і православний може бути добрым руским патріотом, а унія не одинока біда нашого народу. Дивіть! православних Русинів на Буковині гнетуть православні Румуни не менше як нас в Галичині Поляки. Русини з Буковини втічується так само до Бразилії і Канади як і наши галицькі брати — а православні малороси на Україні бідують не менше нашого селянина. Причина нужди руского хлопа в Галичині, Угорщині, Буковині, чи Росії лежить, трохи глибше як у вірі. Не маєш землі, або мало маєш землі, податки велики, а зарібків нема — тоді жадна віра не потрафить накормити тебе і твої родини, бо хоть в Письмі св. і каже ся, що чоловік не живе лише хлібом, але і словом божим, то таки жадне слово боже само без хліба чоловіка при життю утримати не в силі. На туторії сторону, на питанні хліба на сущного, на прокормлене грішного тіла новинні і мусять наши провідники і газети чим раз більше уважати, а не занимати уваги народу ріжниціми догматами, бо питанні хліба стає чим раз більше некучим, а жите нашого чоловіка тяжіння на тілько в старім краю, але і тут в Америці.“

НОВИНКИ.

Чернівці, дні 5. червня 1897.

В низьшій гімназії в Чернівцях відбудуться приватні іспити за 2 курс теперішнього шкільного року дні 13. і 14. липня. Найдальше до полуночі 13. липня треба виказати ся потвердженем оплат чесного і іспитової такси (12 зл.). Іспити зачнуться 13. липня о год. 8. рано. — Висні до приняття до першої рускої класи на слідуючій рік шкільний відбудуться на дніах 15. 16. і 17. липня межі 8. а 10. год. перед полуноччю в салі релігії. Родичі або їх заступники мають привести учеників зі собою, предложить метрику і послідне сьвідоцтво шкільне та зложити випискового З зл. 60 кр. Іспити вступні відбудуться в згаданих дніах, письменні від 10. до 1. год. перед полуноччю, устні від 3. до 6. год. по полуноччю. Вислід іспиту оповістять зараз по 6. год. кожного дня. Близьші усілія приняття будуть оповіщені на чорній таблиці. Родичів упрашається, щоби під час іспитів не перебували в заведенні. Для публичних учеників сеї гімназії кінчиться курс дні 15. липня розданем сьвідоцтв.

З Вижниці пишуть нам: Від вівторка вечора розпочав бистрий Черемош немилу гру. Поприносив много матеріалу з гір і повиникав вздовж берегами. В Вижниці при північнім вході в місто забрав до сего дня 6 хат а сему, що в сім ряду ще стоять, докінчує забирати. В Чор-

ногузах підгірські потічки засинали ріною хату, котра стояла під горбом против одного потічка.

Парохію в Остриці надав президент браю гр. ор. парохови з Юрківців о. Константинови Боканчому.

Страстні представлення заповіла пляка-тами в Чернівцях якась театральна німецька трупа. Здає ся, що се та сама, котра у Львові викликала загальне обурене своєю гідкою рекламою. В наших „ліберальніх“ Чернівцях ледви чи піднесе ся така опозиція против соблазни. По жидівськім „Ні бе, ні ме, ні кікерік“ будуть страстні представлення пожаданою відміною для черновецьких синів Ізраеля. Театр виповнить ся по самі береги і жиди будуть другий раз Христа розпинали...

Рада державна закрита! В середу наспіла з Відня телеграма, що президент міністрів гр. Баден з найвищого припоручення закрив теперішню сесію ради державної. Що раду державну закрито а не відрочено, значить, що пановна сесія може бути скликана в довільній часі. Напевно кажуть, що по зелених съвятках не будуть скликувати її знову, літня сесія відпаде, а скличуту хиба раду державну на осінь. До того часу надіє ся правительство поєднати ся з Німцями на стілько, що даліші наради в парламенті стануть можливі. Зближене не має наступити в ческім соймі; его навіть не скли- чуту тепер. Загоріла завзятість межи Німцями а Чехами довела би там ще до більших скандалів, як в парламенті, коли взагалі можливі більші сканали. Коли се не Німці а Словини були в такій опозиції, то вже давно більша часть послів, що вели-б обструкцію покутувала би під закидом головної зради. Закрите ради державної привітала правиця грімким оплесками, опозиція глушила криками та глумом. Нова сесія має бути отворена знов престольною промовою.

Що найбільше доскулює селянинови можна нераз пізнати на зборах. Під час виборів говорив один черновецький соціал-демократ за своїм кандидатом до пітої кури та підносив, що люди платять страшний податок при кождій шклянці пива, при кождім келишку горівки. На те відповідали зібрани мушки: „Най не плють, ще більший податок наложити!“ Може кому відасть ся дивним таким погляд нашого мужика, але він дуже справедливий. Як хто заговорить пр. про сіль до нашого мужика, то він певно не скаже „най не солять“ — бо такий в солі платить він найтіжший податок. Напітки люксусова річ, а без солі не можна обійти ся. Який се страшний податок, коли один метер кубічний солі коштує державу 1 зр. а вона продає его за 9 зр. а консументи платять по 10 і 11 зр. т. е. десять разів тілько, кілько ся сіль вартує. Досить солені всі наші податки, але тата сіль вже таки аж пересолена!

Коломийський Боян устроє дні 8. червня 1897 р. в сали „Сокола“ Вечір в XXXVI. роковини смерті незабутого Кобзаря Тарає Грушівського Шевченка з наступуючою програмою: 1) Вступне слово. 2) Д. Січинський „Вязанка з народних пісень“ про хор мішаний з аком. форт. 3) фортеця, виконав п. Ф. С. 4) Причинна Т. Шевченка виголосить п. І. Біберовичева. 5) Шевченко-Лисенко: а) „Як би мені мамо намисто“ б) „Ой місяцю“ сопранове сольо, від-сипіве артистка драмат. п. Ф. Л. 6) а.) Н. Кумановський: „Третя вязанка з народних пісень“ б) Н. Вахнянина „Ой ішли наші славні Запорожці“ хори мішані. 7) „На спомин Тарасови“ Кс. Климковича виголосить п. Л. Г. 8) Вільбоа: „Моряки“ дует про тенор і барітон відсічивають об. К і К. 9) П. Ніщинський „Закувала та сива зазуля“ хор мужеський з аком. фортец. По концерті комерс в бічній салі. Вступ на салю льожа 3 зр., крісла на бальконі і першорядні на сали 70 кр., в дальних рядах 50 кр., партер 30 кр., для учеників, селян і гарнізону 20 кр. Датки приймає ся. Початок точно о годині 8. вечером. Дохід на тов. „Шкільна поміч в Коломії.“

Стінна руска карта Буковини вийде в серпні с. р. накладом університетської книгарні Г. Пардінського в Чернівцях в вимірі 1:150.000. Карта буде мати величину 1,22+98 центиметрів. Виготовив її поручник Фішер дуже старанно, докладно і переглядно. Шістьма красками бу-

дуть означені гори, долини, ліси, ріки, зелінниці, дороги і міста та села, навіть наймені присілки. На карті будуть означені краєві і новітові гостинці, штурвані дороги, улички і доріжки, стежки в горах, шляхи зелінниці, стації і пе-рестанки, тунелі, приватні зелінниці промислові, граніці новітові і громадські ріки і потоки, мости, порони, броди, млини річні і парові, трачки, клявзи, цегольні, лютроварні, броварі, копальні, вапнярки, уряди податкові, цлові, поштові, телеграфічні, інспекторати фінансові, лінічівки державні і приватні, антики, парохії, монастири, школи, шпиталі, суди повітові, постеруки жандармерій, відділи сторожі фінансової, гранична сторожа, лікарі громадські, ревізори худоби, корчми, купелеві місця, жерела мінеральні, нафтяні, високість гір, лісі, долини і др. Ся карта буде знаменитим підручником не тілько для географії але і статистики краю. Ціна в чотирох листах 3 зр. підліплена на полотні 4 зр. 50 кр. При замовленнях до кінця червня субскрипційна ціна 2 зр. 50 кр. а на полотні 4 зр. Така мана повинна бути в кождій школі, читальні і в уряді громадські, тому треба спішити ся з замовленнями по зниженні ціні.

Дощі і бурі навістили тепер цілу середній вісімдесант Европу. З Угорщини доносять про великі повені і мільйонові шкоди. Так само в Сербії і Болгарії, в Румунії і в Південній Росії. І у нас наробыла вода богато шкоди, поля заросли хоптами а кождому вже наділа tota стала — непогода.

Про угорських Русинів подибуємо в „Pester Lloyd“ такі вісти: В берегівськім комітаті видає лінічний Галіс брошур, в котрій по причині торжеств тисячлітнього істновання угорської держави під Бекідом пише про страшний стан фізичного і економічного упадку угорських Русинів. Звертає увагу на невиносиме обдовжене селян, змалій через зарази їх стан, здріблений до карловатости рід худоби і т. д. Всюди кидається в очі звироднене руського населення, велике число калік, особливо осіб з волем (Kropf) а також більше ніж давнішими літами або й тепер в інеруских околицях т. з. безтолкових (Blöde). Очевидно крайна нужда причиною всего. — Сего місяця відбувалася ся анкета послів з північно угорських сторін, заселених Русинами, в будапештеськім парламенті, де принято до відомості, що учинено до піднесення добробуту руського населення. Показує ся, що кромі побільшення стану урядів і жандармерії для спинення і контролю імміграції (жидів), відписано за 5 літ залагі державні податки і постановлено між іншими заложити школу кошикарства та деревляні виробів. — При отворенню пам'ятника імператору Марії Тересії в Прешбурзі, приймаючи ріжні депутати промовив імператор до університетського епископа Фірца: „А що там роблять бідні Русини в ваших околицях? Чи ще емігрують?“ Отримавши відповідь, що завдяки зарадженям правительства видно мале поліпшене і що є надія на лучшу будучину, відповів імператор: „Tim добром (braven) людям треба всіми можливими способами помагати.“

Король Гумберт, що недавно спас ся чудом від атентату фанатика Акаріти, має сиве волосе і сивий заріст, хоть він ще не старий чоловік. Королева Марія-Ліза, що рада би свого чоловіка бачити молодим і сивішим, намавляла его не раз і не два, щоби почорнів собі болай вуса. Она відкликала ся притім на примір его вітца Віктора Емануїла, що таким способом давав собі позір молодості. Але король не хотів навіть нічого чути про таке відмолоджене. Королева казала на власну руку прислати собі з Парижа найліпшу фарбу до закрашения волося і поставила її на тоалетку короля. Чей спробує упертий чоловік...? I король спробував,—але на білім пудри королевою, котрого казав почорнити парискою фарбою. Коли білій любимець королевої прибіг до неї з чорними як у крука кудлами, заломила королева руки: „Бідне звірятко“, крикнула „хто ж тебе так зогидив?“ А король відповів, підсміхаючись: „Чи тобі було би приемніше, коли-б я себе був так зогидив?“ — Від того часу не згадувала королева більше про фарбоване короля.

Будапештеські демонстрації закінчилися дуже сумним епільгом. Під час другого

представлення німецьких акторів хтось заалармував був з одної кавярні огневу сторою, що в театрі комедій горить. Зі всіх стацій почали зіздити ся сикавки, бочки з водою, вози з драбинами і з гаками, сторож огнєва збігла ся до 1000 людей а коло 100 возів, освітлених смоло-скіпами залигли пляц перед театром. В театрі не знали про нічо. Один з демонстрантів влетів до фоєру і крикнув „горить“ — хотів викликати паніку. Але его арештували зараз і публика сиділа до кінця представлення, не знаючи о нічім. Того самого дня підліплів був хтось динамітову патрону під шини трамваю. Експлозія ушкодила віз, але не наробила жертв людського життя. Передвчера два робітники найшли таку саму патронуколо театру, а не знаючи, що се таке, порадились запалити єї. Наступила страшна експлозія, котра відорвала одному праву руку і три пальці лівої руки а другого поранила небезпечно в лиці. — Директор театру комедій перервав гостинні вистуни німецьких акторів. Они відібрали до Відня і видали ему процес о заплачене умовленої кари за недодержане контракту.

Дрібні вісти. Др. Володимир Коцовський іменований сталим головним учителем при музичній семінарії у Львові. — У Веренчанці напало кілька нарубків на свого товариша Івана Команюка і били доти палицями, доки не сконав під їх ударами, Судове слідство веде ся. — В Низких Станівцях украви Альбертиці Калмуцький куферок зі столовим сріблом, 980 зр. готівкою, кілька контрактів купна і письменне зобовязане Стефана Калмуцького на 20.000 зр. — В американській „Свободі“ знаходимо в посліднім числі такі вісти: В першій половині мая с. р. прибуло до Канади около 400 руських родин з коломийського, борщівського і кіцманенського повітів. З них одна частина виправилася до Edmonton, друга до Lake Dauphin а третя до Stuartburn. — Андрій Домбровський, родом з Ростоки вел., новосандецького повіту, замешканий в Шамокині, переходить у ночі пляхом зелінниці. В наслідок его власної неосторожності наїхав на него поїзд і убив его на місці. Полишив жінку і діти без всякої застосування. — Дня 5. и. ст. мая с. р. упокій ся Андрій Євсєяк, член „Руско-народного Союзу“ і братства св. Івана Хрестителя в Оліфанті. — Остров на котрім находит ся тепер Нью-Йорк мільйонами жителів, продали Індіяне в 1668 році за 10 сорочок, 30 пар панчох, 10 пушок, 30 куль, 30 фунтів стрільного пороху, 30 сокир, 30 кітлів і один горицок. — Велике підприємство будови польського театру у Львові отримав Русин, звісний інженер і властитель фабрики керамічних виробів Левинський.

Телеграми „Буковини“.

3 дні 5-го червня 1897 року.

Канеа. Межи Турками повстали рух, котрий вказує на можливість повстання. Для того зарядили команданти європейських війск пробну мобілізацію. Видано розкази, що зараз таки поробити приготовання для оборони складів пороху і християнської дільниці міста. — Інсургенти з Акротірі переслали адміралам письмо, в котрім заявляють, що не приступлять до переговорів скорше, аж турецькі війска опустять остров.

Букарешт. Бюлетин, виставлений лікарями про здорове королевича звучить: Після спокійної ночі в загальний стан задовільняючий, підвищено поступає стало.

Берлін. Сензацийний процес Тавша залишив ся увільненем Тавша; Ліцова заеудили додатково на два місяці вязниці.

Паріж. Темп даносить: Подорож президента Фора до Росії установлена на 25. липня. З президентом республіки поїдуть міністер за-граничних справ, шеф генерального штабу і адмірал Жерве.

Хто хоче мати
добру і дешеву
МАШИНУ до ШИТЬЯ,

такий удастся сі до мене, то певно не пожалует. Нови продаю дешевше як всюди, а употреблені, ще добре удержані почавши 20 зр. і то за готові гроші і на виплат. Хто купити у мене нову чи стару машину, за репарацію не потребує журити ся, бо я роблю ту близько через чийсь рік.

Русини, удавайте ся до мене, бо я також Русин і обслужу вас по братньому

З поважанням

В. Данилевич,

машинист у броварі Штайнера в Чернівцях, при ул. залізничній (Banhofstrasse) ч. 26.

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з антики Ріхтера в Празі, загально признаний знаменитий усмірюючий лік на втиране: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх антиках. Просимо жадати сей загально улюбленний лік просто під назвою **Rіхтера Liniment з котвицею** і припиняти з осторожністю лише фальшивки зі знаним знаком охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.

Аптека Ріхтера під золотим левом у Празі.

Для панів учителів!

INSPECTIONSBERICHT,
Jahresausweis
і Шкільні повідомлення
(Schulnachrichten)
е на складі
в друкарні „Рускої Ради.“
Просимо о замовлення.

„Дністер“

товариство взаємних обезпечень
у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одиноче руске товариство асекураційне, обезпечує будинки, скот, господарські знаряддя, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках проти вогнів і пожарів за можливо найнижчою оплатою.

Дністер розпочав п'ятий рік своєї діяльності. Фонди „Дністера“ після заключень рахункових з днем 31-го грудня 1896 виносять: фонд основний 50.000 зр., фонд резервний 54731 зр. 04 кр., резерва премій 34737 зр. 03 кр., разом 139468 зр. 07 кр.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі. В 4-х літах виплатив „Дністер“ 1176 відшкодовані в сумі 309.147 зр. 69 кр.

На житі можна обезпечати ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаємних обезпечень в Кракові, котре дає як найкращі умови і видає поліси і квіти в рускій мові.

Зголосення о уділенні агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовського.

Із Найвищого приказу
Сего ціс. і кор. Апостольского Величества

устроюю ц. к. дирекція льотерійних доходів

XXXI. Ц. К. ДЕРЖАВНУ ЛЬОТЕРИЮ,

з котрої чистий дохід присвятить ся

ЦIVІЛЬНИМ ЦІЛЯМ ДОБРОДІЙНИМ

своєї половини держави, між ними і 6000 зр. на

„РУСКИЙ ДІМ НАРОДНИЙ“ в Чернівцях.

Ся льотерія обнимає 7816 виграних в готівці,

поділених на

148 виграних головних із 3834 попереднimi і 3834 слідуючими

в загальній скількості корон в золоті та 100.950 зр. ринських а. в.

Тягнене послідує невідкладно 10. червня 1897 о 12. год. в пол.

Оден льос стоїть 2 зл. ринських а. в.

Льоси продає і адміністрація „Буковини.“

Льоси можна купити і в ц. к. льотерійних урядах, у всіх льотерійних колектурах, в продажах тютону, в урядах податкових, поштових і телеграфічних, в конторах вінниці, в урядах стацій железнічних і др.

Памятайте на Народний Дім

в Чернівцях!

Не залишіть прочитати!

М. ФЛЯЙШЕР

робітня одягів для мужчин

Чернівці, ул. панська ч. 16.

Виготовляє убрання мужескі після найновішого крою за ціну як найдешевшу.

Замовлення з провінції виконує як пайдокладний ше.

Сплатата може після умови відбувати ся ратами.

Щільний одяг для мужчин від 15 зр. в гору.

Літні плащі (богріїери) під 14 зр. в гору.

Відзначене на краєвій виставі в р. 1894 почетним дипломом ц. к. міністерства торговлі.

Краєве товариство ткацке

„PRZĄDKA“

(ПРЯХА)

в Коросні

поручає Пов. П. Т. Цублиці свого виробу чисто льняні звістні з доброти, ручно ткані

ПОЛОТНА КОРЧИНСКІ

від найгрубших до найтоньших веб і біле столове о взорі кістковім і адамашковім; також доставляє матеріалів на комплекти і найдешевши

ВИПРАВИ СЛЮБНІ.

Замовлення просимо надсилати просто до Коросна (пошта, телеграф і стація залізнична в місті).

Прібки і щінники на жадане оплатно і відворотною поштою.

(15—57)

За редакцію відповідає Осип Маковей.

